

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Zahvala.

Vsem onim p. n. volilecem, ki so dne 21. t. m. oddali svoje glasove za mene ter so na ta način sopet znovič odobrili nazore in težnje naše stranke, kakor sploh vsem onim rodoljubom, ki so pripomogli, da je naša stranka dosegla častno manjšino, se srčno zahvaljujem.

Pri zadnji deželno-zborski volitvi bila je nasprotna večina 296 glasov — včeraj le 223 glasov; ako se tudi oziramo na to, da je pri zadnji volitvi bilo oddanih 36 glasov za narodnega župana v Žalcu, ki pa takrat ni bil kandidat naše stranke, bila je v resnici nasprotna večina 260.

Gledé na te številke smo toraj napredovali sedaj za 37 glasov.

Upajmo, da bode naš napredek v prihodnjich še lepši! Delajmo vstrajno vsak v svojem krogu ter se ravnajmo v istini po nauku: »Svoji k svojim!«

Dr. Juro Hrašovec, odvetnik v Celju.

Kako vsiljuje nemški deželni odbor štajarski slovenskim občinam nemške tiskovine.

Že pred davnim prejele so vse občine od deželnega odbora v Gradcu nemški ukaz, da morajo za naprej »vpraševalne pole« o stanju premoženja v javne bolnišnice sprejetih oseb edino le pri deželnem odboru v Gradcu naročevati, da bi njih župani ne smeli več tam kupovati, kjer njim je to najbliže, recimo v Celji, v Mariboru, v Ptui, ker se tu nahajajo tudi tiskarne in prodajalci tiskovin.

Ali se župani potem ukazu, katerega so prejeli od c. kr. okr. glavarstva, ravnajo ali ne, meni ni znano. Ne vem pa, kako bi se mogli naši župani siliti, da bi morali tako navadne tiskovine v Gradcu naročevati, zakaj bi njih ne smeli doma kupovati, kjer njih dobé ceneje in hitreje? Deželni odbor naj pové in naj izda obrazec ali formular, kaka mora tiskovina biti in skoro se bode prepričal, da znajo naše tiskarne v Celji, Ptui in Mariboru tudi take obrazce napraviti, da nam

ni treba hoditi po nje v Gradec v tiskarno »Leykam« ali »Withalm«, kateri ste deželnemu odboru posebno na srce prirastli. Monopoli se danes odpravljajo, zakaj bi se nam tu usiljeval? Tedaj proč z njim!

Deželni odbor štajarski poslal je občinam poduk, kako si naj po navodilu Nemca Rajfajzen osnujejo male posojilnice vsaj v vsaki fari. Priložil je tudi posebno knjižico s pravili, toda vse — le v nemškem jeziku! Kaj neki hoče deželni odbor z nemškimi tiskovinami pri nas trdih Slovencih? Gotovo, da njih shranimo za tram! Mi imamo svoje posojilnice in teh pravila razumemo, ker so slovenska; drugih ne potrebujemo. Tudi časa nam primanjkuje, da bi nam kdo nemška pravila prelagal in tolmačil. Dovolimo pa si vprašati deželni odbor, ali mi Slovenci nismo toliko vredni, da bi nam poslal slovenske tiskovine, kakor pošilja Nemcem nemške? In zdaj še tretjo stvar!

Deželni odbor je ravnokar naznanil, da je pustil za vse občine, tedaj tudi za slovenske, v Gradcu tiskati nek »Cassa-Journal«, to je dnevnik za občinsko blagajnico in za zaklad za uboge.

No, kaj pa je tega treba bilo? Take tiskovine smo dozdej povsodi doma lahko dobili, zakaj bi njih morali za naprej iz Gradca dobivati in za to po 1 gld. tja pošiljati? Tudi tu zadostuje, da se izda od dež. odbora obrazec, če dosedanji ne zadostuje in potem bodo nam naše domače tiskarne tudi to tiskovino doma dobro in gotovo ceneje izdelovale, nego se more to od Graških pričakovati.

Ako so ti naznanjeni dnevniki samo nemški, njih sploh rabiti ne moremo, ampak njih moramo nazaj poslati, ker mora tak dnevnik za vsakega občana, tedaj tudi za nemškega jezika nevesčega biti razumljiv. Kaj pa hoče deželni odbor sploh doseči, da nam tako pridno pošilja za naše žulje nemške tiskovine?

Gospodje, nemško uradovanje pri občinah je za

Nemce; za nas Slovence je edino pametno in potrebno slovensko, in tega nam tudi z vašimi nemškimi tiskovinami izpodkopali in izpodrinili ne boste!

Cerkvene zadeve.

V blagi spomin!

(Konec.)

Šolske mladine bili so poseben prijatelj, ne jej le dober učenik, temveč prav moder odgojitelj, svest si, da so dobro odgojeni otroci lepa obljuba boljih ljudij in boljših časov. Na pridižnici tekla jim je beseda božja srčno, brez vsega prilizovanja, pa tudi brez pikanja, ki več škoduje, kakor pomaga. V spovednici so bili usmileni oče, ki ne odpusti samo, ampak tudi poboljša. Pred oltarjem bili so angelj med Bogom in ljudmi, doma v molitvi skrben varuh in Bog je dal rast temu, kar so pobožni Mihal sejali.

Prijazen mož in zvest prijatelj svojih tovarišev, bili so rajni Milošič brez vse hinavščine: »Vere Israelita, in quo non est dolus«, posebno častit pa vsem, ki se Boga bojé in za vzveličanje svoje duše skrbijo, naj si bodo kmetje ali pa gospodje. Duhovni sobratje so jih kaj radi obiskovali, saj so jim bili vsikdar dobro došli, bodi si po dne ali po noči, kajti v hiši pokojnika vladala je v resnici prava slovanska gostoljubnost. Blizu svoje rojstne hiše imeli so lep vinograd, ki proti večeru leži ter prav dobro kapljico rodi. Tudi tje so o času trgatve vabili prijatelje in znanke, ter so bili v njih sredini vselej izvanredno veseli, akoravno so nekatera leta vsled hude toče in pa uime malo nabrali. Bile so kaj vesele ure, katere tudi pisalcu teh vrstic ostanejo nepozabljive.

Leta 1891 obhajali so sedemdesetletnico svoje starosti v krogu mnogobrojnega odličnega občinstva. Tem povodom imenovala jih je Benediška občina častnim svojim občanom, šolska mladina pa je uprizorila pod vodstvom tamošnjega vrlega nadučitelja, g. Jurija Breganta veseloigro: »Štirje letni časi«, živo podobo človeškega življenja, ter je, kakor so mi ranjki sami pravili, svojo nalogo prav povoljno zvršila. O priliki te lepe svečanosti se je blagemu starčku mnogo čestitalo in napijalo, vzlasti se je iskrena želja izražala, da srečno učakajo onega veselega dne, ko bodo v drugič z ovenčano glavo pred oltarjem božjim zapeli slavno »Gloria in excelsis Deo«. To so pokojnik tudi sami srčno želeli, toda »moje misli niso vaše misli«, govori Gospod našega življenja — otožno zadoni mrtvaški zvon na večer, dne 18. oktobra ter daleč na okolo oznanja, da blagega Milošiča ni več. Ta žalostna vest, ki je kmalu došla tudi k nam v Maribor, me je silno presenetila in to tem bolje, ker sem sedaj zgubil vse župnike, pri kojih sem kaplanoval; pred lanskim pobrala je namreč nemila smrt nepozabljivega mi »Roperta«, dekana Zavrčkega, a leta 1889 blagega starčka Matevža Klobasa, župnika v Negovi.

Pogreb bil je napovedan na dne 21. oktobra, krasen jesenski dan, a preotožen za župnijo Benediško, ko je proti poldnevu v pričo 30 duhovnih sobratov in mnogobrojnega ljudstva, od blizu in daleč, položila v hladno krilo matere zemlje pozemeljske ostanke svojega pobožnega, ponižnega in za vse dobro in lepo vnetega dušnega pastirja.

Okolo 45 let so se trudili ranjki v vinogradu Gospodovem, delali so zvesto, delali neumorno za čast in slavo božjo ter vzveličanje neumrljivih duš, zato je pa

Gospodu dopadlo, utrgati si to žlahtno rožico in jo presaditi v vrtič nebeški. — V miru tedaj počivaj, dragi brat v Kristusu, večna luč ti naj sveti! Naj bo tvojim koščicam zemljica lahka, tvoji duši pa sodba srečna in plačilo obilno pri Očetu vsega dobrega! —č.

Sv. misijon pri Sv. Juriju ob Tabru.

Kakor blagodejna juterna rosa oživi vso naravo, tako oživljajo navdušene, do srca segajoče pridige misijonske vernike v ljubezni do svojega Stvarnika. Kdor je imel priliko udeležiti se sv. misijona, prepričan mora biti o brezprimernih koristih, katere nam podaja v vsakem oziru.

Iz vsega srca pak mora biti tedaj hvaležen vsak faran šentjurski velečastitemu gospodu župniku Francu Zdolšek, kateri so nam v kratkem času svojega pastirovanja v naši fari, ne izvzemši drugih brezštevilnih dobrot, preskrbeli sveti misijon, ustreza tako občnej mnogoletnej želji šentjurske fare.

Dne 1. novembra pričela sta v naši fari vlč. gg. Matija Tomazetič in Doljak sv. misijon, katerega sta skoz 9 dni opravljala. Manjka mi besed dostojno opisati v srca segajočih pridig, katere so do solz ganile vsacega poslušalca, besed, katere mora oznanjevati le apostol našega Odrešenika. Dal Bog, da bi solze, katere smo točili pri oznanjevanji strašnih svetih resnic naše sv. vere, našle glasen in trajen odmev v naših srcih; le tako bode sv. misijon dosegel uspeh svoj, to je prerogjenje našega duhovnega življenja, in ako bodemo ostali zvesti naukom sv. misijona, skazali se bodemo hvaležni tudi našemu gospodu župniku za njihov trud, da so nam naklonili sv. misijon.

Ob zaključku sv. misijona, pri zadnji pridigi obnovili smo Bogu, Gospodu našemu pokorščino in vedno zvestobo, in — črna zemlja naj ga pogrezne — kdor ne bi držal besede svoje, obljube dane v pričo živega Boga.

Završujoč spis svoj, obračam se do vas, dragi rojaki, z milo prošnjo, da bi vam bil odprl sv. misijon oslepljene oči, da bi jih obračali rajši v dobrotno nebo, kakor po pozemeljskih zakladih, in če bodemo živeli po naukih, katere so nam z neumorljivim trudom vcepljevali vlč. gg. misijonarji, dosegli bodemo enkrat ono rajsko veselje, o katerem piše sv. pismo: da ga ni videlo oko, ne slišalo uho, in niti ni prišlo v srce človeško, kaj da je Bog pripravil onim, kateri ga ljubijo.

Vlč. gg. misijonarjem in gospodu župniku Zdolšek pa kličem še enkrat iz srca »Bog plati!« Pondorski.

Mili darovi za družbo vednega češčenja:

Videm 8 fl. 9 kr., Vurberg 8 fl. 22 kr., prevzvišeni gosp. knez in škof dr. Mihael Napotnik 5 fl., Braslovče 14 fl. 12 kr., Sevnica 18 fl. 36 kr., Kozje 7 fl., Sv. Vid na Planini 7 fl., Buče 10 fl. 57 kr., Planina 3 fl., Gornji grad 7 fl. 81 kr.

Gospodarske stvari.

Nekaj o rezi in nje koristi.

Velike važnosti za gospodarje je nedvomno pripravljanje in vporaba rezanice in mešanice. Cela vrsta slučajev se da našeti, v katerih prinaša ta način obilno hasna, da se namreč tudi slama pametno in s pridom uporablja. Slamo polagati je marsikdo, skoraj vsak več ali manj primoran, bodi-si to ali ono, v največjih slučajih po zimi in s pomladi. Zmeša se s senom, ovsom ali s kako drugo klajo, kjer je na svojem pra-

vem mestu. Zreže ali zdrobi pa se, da donaša več hasna, da več vrže. Ako bi se cela živini podajala, ne bi je mogla prežvečiti — pustila bi jo v jaslih. Prerezana na kratke kosce pa se zmeša toliko bolj in lažje z ostalo snovjo. Ta zmes mnogokrat ovaruje živino notranjih bolezni, katere povzročuje preneglo požiranje klaje, n. pr. ovsa, sekancev, prge itd. Take stvari se namreč ne dajo lahko prežvečiti, ker so drobne ali polzke, a s slamo vred živini več hasnijo. Nič manjega pomena za polaganje (posebno molzne živine) je nadalje poparjena rezanica, ki se najprimerneje v škafu polaga. Konečno naj se še omeni dobiček, ki se s polaganjem rezi pridobi, namreč ta, da se taka klaja ne trosi po tleh okoli jasli, kakor če pustiš seno in slamo celo, kakor je. Letine so le pregostokrat slabe, kar se klaje tiče in ob takih prilikah pride jako prav, če nadomestuje zrezana slama, malo s senom pomešana, vso klajo.

Sicer pa se sme in more slama ravno tako tudi cela rabiti, če nima gospodar nobenega gori navedenih slučajev prirokah. S tem prihrani si precej truda in časa, ob enem prisili žival, da živež va-se jemlje, dobro prežvekuje in prebavi, kar je tudi nekaj.

Vprašanje pa se nam vsili, kako naj se slama prirezuje, da ni ne predolga ne prekratka. V obče je priporočiti, da se za konje prav na kratko zreže, česar za goved ni treba. Če kdo vtegne na tanko paziti na dolžino posameznih klinčkov, temu se celo v številkah pokaže, kako dolgo naj pušča slamo. Za konje naj rezanica ne meri več kot poldrugi centimeter, ako je slama trda, ali pa poltretji centimeter, če je mehka n. pr. ječmenova. Pa poreče ta ali oni, kratko rezano zobljejo konji lažje in rajši. Na videz je to res, a notranjemu konju koristi le ono, kar je počasi va-se vzel, dobro prebavi. Le to spolnjuje svojo nalogo v trupu, kar prehitro požre in ne vtegne do dobrega prežvečiti, nima nobenega hasna, skoraj nespremenjeno gre zopet iz živali.

Pa kakor povsod, tako je tudi pri tej reči zelo nespametno, ako se slama prav na drobno zreže. Predrobna je in žival je ne vtegne dovolj med zobmi obdelati in kakor je potrebno, s svojo slino zmešati. Tako skoči, bi rekel, v želodec ne pomešana s snovmi, katere so neobhodno potrebne, da kaj izda. Dosti tečnejša je klaja in dalje se pozna, ako je dobro prežvečena, s slino premešana in prebavljena, kakor pa preneglo povžita, ki je skoraj brez pomena.

Veliko več je po tem takem treba drobno rezane, kakor primerno dolge slame in ob enem mešanice, da se žival nasiti. Primerno zelo mali želodec konjev napolni se s takim drobižem prehitro, in ne samo to, ampak on se tudi prenapolni in živež, ki je komaj v želodec prišel, se mora že umakniti novemu. Lahko razumevno je, da na ta način nastanejo celó najhujše notranje bolezni. Predrobno že zato ni pametno drobiti slame, ker je preveč dela in sitnostij, da ni preveč nepravilno zrezana. (Konec prih.)

Mlada detelja je skoraj vsako leto v nevarnosti, da bi jo vzel mraz zimski ali posušili hudi vetrovi s pomladi. Da bi se tem v okom prišlo, poskušalo se je že marsikaj. Pokrila se je taka detelja z gnojem, bodičevjem, krompirjevko, ali s kako zmesjo te ali one tvarine. Največkrat ovarovala se je s takim pokrivanjem pred mrazom. Poskušnje pa so pokazale, da nadomestuje vse druge snovi — slama. Ni je treba na debelo, tudi na tenko po detelji razgrnjena odvrča od mladih rastlin prehudo zimo. Spomladi naj se pusti na njivi, kajti ni še minila nevarnost za deteljo. Pridejo ostri, suhi vetrovi spomladni, ki neredkokrat povzročijo, da mlade rastline usahnejo, se posušijo. Izvrstno sredstvo proti temu je zopet slama.

Zoper plevel.

Nekaj pleveli se nikakor ne da spraviti iz njive, če še toliko pleješ ali še tako temeljito žito snažiš. Jako lahek pa je način, se teh nepotrebnih in škodljivih prijedcev odkrižati. Druga pa, če je mogoče, se tega sredstva poslužiti. Kar ne utegne slehernemu ugajati, je to, da se njiva dalje časa živini prepusti, da se dobro popase. Kjer je dosti polja v roki jednega gospodarja, ni mu težko to storiti. Dve ali k večjemu tri leta pokosi, kar na njivi zraste ali pa pusti, da živina v živo vse popase. Na ta način se celo pirnica spravi, osat, katerega drugači zastonj piplejš, ne more se več ustavljati, grintovec in vsi njegovi pajdaši morajo se ločiti od toli priljubljenega rojstnega kraja, zmanjka vsega tega in njiva je čista. Ni težko, si tako osnaženo njivo tudi nadalje ohraniti čisto, če se le pazi, da ne pride med semenom ali v gnoju plevel zopet v zemljo.

Sejmovi. Dne 24. novembra pri Sv. Marjeti ob Pesnici. Dne 25. novembra v Ločah in na Ptuj. Dne 30. novembra v Celju, v Rogatcu, na Bizeljskem, pri Sv. Andreju v Slov. Goricah, v Svičini in v Veržetu.

Dopisi.

Iz Ptuja. (Blagoslovljenje cerkve.) Dne 29. oktobra je bil za faro Sv. Petra in Pavla čč. oo. minoritov v Ptuji zares Gospodov dan, dan veselja. Lično obnovljena farna cerkev se je imela blagosloviti. Sami premil. knezoškof so bili obljubili, da pridejo k nam toda vsled bolezni niso mogli priti. Svete obrede so torej opravili po škofovem nalogu preč. gospod dekan in inful. prošt Ptujski z obilno asistencijo. Sledila je tiha sv. maša. Po maši stopijo mil. g. prošt na leco in v prelepem, poljudnem govoru razložé pomen cerkve, hiše božje, pa naše dolžnosti do cerkve. Da prečastitemu govorniku beseda vedno gladko teče, da vsled temeljito premišljene, izbrane vsebine poslušalca zanima, to vemo vsi, ki smo kedaj slišali tega priljubljenega pridigarja. Ali čudili smo se v veliki cerkvi močnemu, krepkemu glasu skoro 70letnega gospoda in navdajala nas je sladka nada, da bodo še dokaj let zdravi in krepki oznanjevali besedo božjo. Bog daj! Veleč. gosp. gvardijan oo. minoritov imeli so veliko slovesno sv. mašo, pri kateri so, kakor že preje pri tihi, izborni peli gg. učitelji in nekateri drugi gospodje pod vodstvom vrlega in obče priljubljenega pevovodje g. Zupančiča. Na orgljah je umno preludiral nadopolni učitelj, mladi g. Serajnik. Lepo umetno petje in orgljanje nas je radostno presenetilo. Poslušajočim olikanih pevcev ubrane glasove in gledajočim to lepo ponovljeno cerkev vrivala se nam je misel: ne bi-li bolj služilo časti božji in pravi pobožnosti vernega ljudstva, da se v prenovljeni minoritski cerkvi Sv. Petra in Pavla k orgljam vsede še tudi organist, ki hoče in ume vspodbudno, cerkveno-dostojno peti in orgljati. Na radost svojo smo slišali, da čč. oo. minoritje zares mislijo na tó. Hvaležen jim bode vsak prijatelj dostojnega, lepega, pravilnega cerkvenega petja in glasbe. K sklepu svojega poročila bi po Slomšekovo rekel: Petje pa, če pravo ni, je boljše, da ga ni!

Iz Ljutomera. (Naše šolsko poslopje) se je dne 12. novembra slovesno blagoslovilo, kakor ste bili naznanili. Ta poslopje je največje v našem trgu in stoji na majhnem griču, raz kateri se vidi celo Mursko polje in še dalje v Medjimurje. Pri tleh so štiri sobe za deklško šolo, v prvem nastropju pa za dečke in na severni strani je soba za telovadbo in za stanovanje učiteljev. Stalo nas je to poslopje čez 50.000 gold. Sytli

cesar so darovali 4000 gl.d. in zato nosi naša šola ime Njih Veličanstva. Po poznem sv. opraviu so nam vlč. g. dekan vse poslopje blagoslovili ter so v kratkih besedah povedali, čemu da se šola blagoslavlja, g. A. Šlamberger, c. kr. notar v Ljutomeru, pa je v dolžem govoru razložil potem zgodovino te šole in g. J. Raner, c. kr. okr. nadzornik v Ptuj, je otroke in stariše nagovoril, razlagajoč jim pomen šole. Iz Gradca je prišel k slovesnosti Avgust pl. Taubenberg kot zastopnik c. kr. namestnije in je izrekel v krepkih besedah željo, naj tudi ta šola dela za omiko in nravno kršč. življenje. G. nadučitelj Robič ga je zahvalil in dva otroka izpregovorila sta zahvalo starišem in učiteljem, pevcí slov. čitalnice pa so zapeli »Avstrija«. Na to se je slovesnost končala. V tem, ko so si gospodje ogledovali šolsko poslopje, dobili so otroci kruha, sira in mesa, naj bi jim ostal dan blagoslovljenja v dobrem spominu. Stariši pa želimo, da se naši otroci v tem poslopu res učé npravno živeti in naučé koristnih rečij za svoje vsakdanje življenje.

Iz Čadrama. (Dva čudaka.) Kakor ste že kratko poročali, je 5. t. m. naše kmetovalsko društvo »Sloga« imelo občni zbor in je povabilo g. potovalnega učitelja Jan. Belé, naj bi o trtoreji ali drugi kmetom potrebni vedi govoril. Nam je pa res kmetovalsko društvo potrebno in želeti je, da bi se polagoma vsi gospodarji Oplotniške in Okoške občine v tistem nahajali in raznih učenostij si pridobivali, kako da se vinogradi, sadonosniki in travniki umetno in plodonosno obdelovati morajo, da bo kmetovalcu obilnega dobička od njih pričakovati. Mi že v ravnini živimo in nimamo velikih gozdov, iz katerih bi zamogli v sili mnogo lesa prodati, ker večina naših kmetovalcev ima komaj za silo v domačem logu drv in stelje, drugi si morajo že oboje kupovati. Samo graščina kneza Hugo Windisch-Grätza ima v Portovcu gozd, ki meri 200 oralov. Drugi smo v zadnjih letih dobivali potrebnega denarja iz sadja, vinskega mošta in prodane živine in misliti bi morali, da vsaki kmetovalec pri nas vse prazne in za sadje ugodne prostore modro zasajuje in drevje skrbno trebi in gnoji, da vinograd svoj po navodu učenih vinorejcev z dobrimi trtami oskrbuje, ga pravilno dela in vsaj dvakrat v letu škropi in si tudi po mogočnosti brajd napravlja, iz katerih se je v zadnjih letih še največ grozdja pridelalo, kakor tudi skrbi za svoje travnike z gnojenjem in napajanjem z vodo. Skrbni opazovalec in popotnik, ki hodi po naših krajih, pa bo zapazil, da temu ni tako, ampak da razni sadonosniki so še v pušči puščeni, vinogradi so še zanemarjeni in je veliko kmetovalcev, ki trdijo, da se božjim napravam nasproti ravna, ako se vinogradi škropijo in bo že Bog za to skrbel, kakor do zdaj in takih tudi očevidni dokazi ne prepričajo, če ravno imajo s tem veliko zgubo. Tukaj je prihišni gospodar, ki ima do zdaj le nekoliko nad oral velik sadonosnik in je letos dobil 18 polovnjakov sliv, sedem polovnjakov sadnega mošta, brajde so mu dale osem polovnjakov vina, med tem ko dva vinograda le samo sedem. Velik dobrotnik našega kmeta je tedaj vsak, ki si ga prizadeva k enakemu blagostanju pripeljati. In ta namen ima naša »Sloga«; vendar ona je velik trn v peti naših narodnih nasprotnikov v Oplotnici zato, ker se bojijo, da bi kmetje po tem društvu se zbrihtali in bi za naprej ne bili več podlaga tujčevi peti. Oni so tedaj hoteli zabraniti zborovanje 5. t. m. v šoli, češ, da to bi se bilo moralo prej županstvu naznaniti itd. Prišla sta tedaj iz Oplotnice dva poslanca gg. A. Balant in Jožef Kós naznanjat, da šola ni za take shode. In da prvi mož tako dela, se ni čuditi, ker je v Konjiškem trgu tako izrejen bil; da pa J. Kós vedno v slovensko skledo pluva, to je zavoljo tega nerazumljivo, ker je

njegova zibela tekla vrh Pohorja, v Kotu in njegova mati Jozefa, roj. Bodlej ni gotovo le ene besede pravilno nemški znala. On se je pa v vojakihi nemški prvič lomiti naučil, bil tam c. kr. prostak in ni morebiti avanziral do generala ali še ne do korporala in je bil do leta 1869 graščinski pismonoša, zdaj pa hoče biti strahonja cele občine in drugi naj bi bili njegovi pokorni slugi. To bomo sicer radi storili, ako bo ta mož pokazal dovolj modrosti, dokler pa on tudi njemu potrebnih nauk sam ne posluša in vsemu slovenskemu, tudi »Slogi« nasprotuje, sam sebe smeši in nam ne sme zameriti, da če se je tudi sam krstil črnega kosa, slabo pesem poje.

Od Sv. Martina na Paki. (Pojasnilo.) Poročilo o izletu Braslovškega pevskega društva ni bilo po vsem resnično. Oni poredni fanti niso bili domačini, ampak Braslovški farani sami, namreč Letušani. Prišli so ravno tisti čas iz Letuša, kakor pevcí iz Braslovč. Ker drugod niso mogli pričeti tepeža, podajo se na veselico, napravijo ravs in kavs in pretepejo nekega domačina. Zvečer hočejo v županovo gostilno, ki jo je pa pred takimi gosti zaprl. Na to čakajo na sosedovem vrtu za njegovo hišo. Župan je hotel toraj ravno to zaprečiti, kar se mu je po krivici spodtikalo. Ali je bil kak domačin zraven, se ne ve. Kedar tedaj zopet na Pako pridete, pustite svoje poredneže doma, katerim tudi mi iz srca privoščimo: poboljšanje.

Z Murskega polja. (Letina.) Po našem okraju še je bila letos precej dobra bratva, če prav je še zadnji dan toča grozdje pomandrala, pa so še si ljudje vse hitro pospravili, da ni bilo preveliko kvara. Mošt se je prodaval od 20 do 31 kr. in dosti je bilo kupecev. Goričice so lepe, ker se je skoraj brez izjeme vse škropilo. Sadju je bilo po polju in po goricah srednje. Enako je tudi s poljskimi pridelki, srednje pri vsem. Pri govedu je cena slaba, pri svinjah dobra, za zrnje se pa malo poprašuje in je slaba cena. Za živino se je kazalo, da bo slabo s polago, pa je bilo dosti tikev in repe; to pa tudi namesto sena in slame dosti zaleže. Tudi tikvovega olja bo, katerega tukaj vsaki posestnik rad dosti pridelu.

Iz Savinjske doline. (Vreme, napisi.) Kakor vas, tako tudi nas muči sedanje vreme. Za naše kmete pa je še to vreme tem neprijetniše, ker ne morejo dobiti listja za steljo. Prej ni bilo listja, sedaj bi listja sicer bilo, ali spraviti si ga ne moremo. Nastiljati moramo torej slamo in vendar 'bi nam le-ta kaj dobro služila za krmo živine, ker smo je le malo dobili. — Kar je vaš dopisnik omenil v zadnjem listu o nemškutarjih v Celji, to vsi podpišemo; res je, da smo sami krivi, če nas oni tako prezirajo, čemu pa hodimo k njim? Čemu jim nosimo denar, saj imamo domače trgovce, pri katerih dobimo isto blago in tudi ne za višjo ceno, kakor pri nemškutarjih. — Nemški napisi na naši železnici nas jezijo, ali sedaj jih ne moremo predrugačiti; smo bili pač preveč zaupljivi, kedar se je snovala železnica! Naš slov. pivar v Žalcu ne zasluži graje zavoljo napisov, ki so v njegovi pivarni, kajti finančni urad jih tirja. Njemu pa niso po volji. Mogoče bode, da se odpravijo tako, da se ravno uni urad naprosi, naj jih zameni s slovenskimi in če je še treba, tudi poleg nemških. Tako bi bilo pametno in je pričakovati, da se izgodi takó in tedaj bode tudi te napake v naši dolini konec. Škoda, da še imamo enacih več. O njih pa morebiti drugo pot.

Od Brezna pri Dravi. (Zahvala.) V Dravski dolini je cerkva ljube Device Marije, nje v nebovzetju posvečena. Cerkva, posebno cerkveni stolp, kateri je bil leta 1833 z mecesnovimi deskami pokrit, je bil nove strehe, poprave, in beljenja potreben. Zato so naš častivredni gospod župnik poklicali farmane in se za

voljo tega z njimi pogovorili. Farmani so gospoda župnika prosili, da bi to delo kmalu začeli. Gospod župnik so okrajno glavarstvo prosili za komisijo, in potem se je ta cerkvena poprava začela. Cerkev je od znotraj in zunaj popravljena, tudi cerkveni stolp ima novo streho, vse je v lepem redu. Dne 22. oktobra je bilo blagoslovljeno od častivrednega gospoda župnika Jurija Žmave in novo pozlačena zvezda gori potegnjena. Zvezda je velika in ima napis Marije, farne varuhinje in je v zezdi letna številka 1669, v cerkvi na oboku je številka 1776; kaj te številke pomenijo, nam ni znano, ko cerkvene kronike imamo. Precej truda in skrbi so imeli gospod župnik in gosp. Rihard Sonns; precej bo denarja stalo; mala je župnija, pa v imenu božjem, in s pomočjo naših dobrotnikov bo se vse plačalo. Hvala gospodu župniku in vsem, ki so k temu pomagali, hvala farmanom, da niso tej popravi nasprotovali. Želimo pa s pomočjo naših dobrotnikov še več novega cerkvi pripraviti. Bog plačaj vsem dobrotnikom naše farne cerkve! — Cerkevna ključarja.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Dnes se torej snide na novo drž. zbor in predstavi se mu novo ministerstvo ter razvije načrt za svoje delovanje. Kako bode in kako dolgo bode to njegovo delovanje, kdo bi to vedel! — Zoper koalicijo treh večjih strank v drž. zboru se piše veliko in zadovoljnih je z njo le malo ljudi, najbolj še ugaja liberalcem, najmanj pa konservativcem in slovanskim ljudstvom. Kakor pa so sedaj naše razmere, kaže nam se najbolje, da počakamo na delovanje nove vlade; nismo torej ne za-njo, pa tudi še ne zoper njo.

Češko. Mladočeška stranka ima sedaj že tudi v Pragi precej moči in ni več župan Staročeh dr. Šolc, ampak nek Gregor, ki ugaja obema strankami. Ne bode torej več dolgo, da pride tudi v Pragi mladočeška stranka na vrh in tedaj izginе staročeska stranka iz sveta. Ali bode za češko ljudstvo bolje tedaj? Mi mu želimo, toda upanja ni za to veliko, kajti mladočeška stranka se ne obnaša tako, da se prikupi višjim krogom na Dunaju, in dokler tega ni, bodo Nemci zmerom na boljšem.

Štajarsko. Grof Aleksander Hartenau, svoje dni knez bolgarski, poslej pa general v naši vojski, je v soboto umrl in v ponedeljek so ga pokopali v Gradcu z veliko slovesnostjo. Dva ministra in troje drž. poslancev je bilo iz Bolgarije pri pogrebu. — Koga pokliče vlada za štaj. dež. glavarja na mesto grofa Wurmbbrand? Največ upanja ima neki grof Edm. Attems za to, tedaj mož, ki nima pri slov. ljudstvu nič zaupanja, ali kdo tudi v Gradcu praša za naše želje!

Koroško. Dne 5. novembra je imelo katol.-politično društvo sijajen shod v Št. Jakobu v Rožni dolini. Liberalcem je to tako zamrzelo, da so pisali o »velikem pretepu« in ga zapisali kar na rovaš katol.-polit. društva. Ni nam treba izreči, da je to gola laž, ki se je rodila iz slepe jeze nemškutarjev. — Cesta v Humberškem klanecu požre občinam do 90.000 fl. in vendar je baron Mac Newin, c. kr. okr. glavar v Celovcu, pri — pravil občine, da so postavile dež. predsedniku, baron Schmid-Zabierowu še spomenik za-njo. Čemu je taka potrata!

Kranjsko. Deželni predsednik, baron Hein je bil te dni na Dunaju in je poročal vladi o razmerah na Kranjskem. Kakor barona poznamo, njegovo poročilo

ni bilo ugodno, ali žal, da je bilo resnično, kajti vedni prepir med slov. strankama ne more slov. ljudstvu biti v korist, pač pa mu je in bode slej ali prej v največjo škodo. — V Novem mestu dobijo mestno hranilnico in je želeti, da se je oklene slov. ljudstvo ter pusti »kranjsko hranilnico« v Ljubljani na miru. Le-ta je v rokah nemškutarjev, pa je sila bogata in podpira iz večine le »nemška društva«.

Primorsko. Po c. kr. sodnijah se ne morejo odločiti za slov. dopisovanje, ampak slov. stranke dobijo vselej le pisma laška ali nemška, slovenska pa so bela vrana. Pritožbe zoper to pa ne izdajo in ljudstvo jih sedaj že tudi opušča, ker vidi, da so brez uspeha. To je žalostno, pa resnično! — V Trstu sedaj povprašuje mestni uradnik une slov. stariše, ki so podpisali prošnjo za slov. šolo, so-li jo v resnici podpisali. Najbrž sili vlada na to, da mesto prošnji ustreže, ali mestni zastop izšče sredstva, da se iz te sile izmuzne, ne da napravi slov. šolo. No slov. stariši mu ne dajo tega sredstva v roke ter vsi radi potrdijo svoj podpis na največjo nevoljo uradnika.

Hrvaško. Ban Khuen-Héderváry spolni v decembru svoje deseto leto, kar stoji v tej službi. »Narodna stranka« mu pripravlja zato neko slovesnost in nje se naj vdeleži hrv. ljudstvo s tem, da pošlje svoje zastopnike k njej! — V Slavoniji je veliko nemških priseljencev in oni so ostali Nemci sredi Hrvatov ter se ne učijo hrvaščine, pač pa tirjajo, naj se hrv. kmetje učijo nemški. So pač Nemci!

Ogersko. Minister za uk in bogočastje, grof Czaky neki odstopi ter postane predsednik »hiše magnatov« t. j. gosposke hiše drž. zbora. Gosposka hiša je po svoji večini zoper »civilni zakon« in grof Czaky misli, da je on mož za to, da jo izpreobrne ter pridobi za ta nesrečni »zakon«. — Ker dela madjarska vlada silo vsem drugim narodom, mislijo se ti zjediniti zoper madjarsko silo in daj Bog, da se to zgodi, dokler še ni prepozno.

Vunanje države.

Rim. Pri sv. očetu Leonu XIII. je bila v nedeljo ruska princesinja Katarina v slovesnem zaslišanju. Laški listi pa imajo zopet novico, da so sv. oče bolni in se je neki bati, da zdaj, zdaj umrejo. Kakor v drugih rečeh, tako pa je tudi v tej reči domisljiva laških liberalcev večja, kakor resnica.

Italija. Da je v italijanskih državnih kasah tema, zna svet in zato je verjetno, da misli vlada znižati stroške, ali kje se dajo znižati tako, da bi kaj izdalo? Največ bi zaleglo, ko bi se stroški znižali pri vojaštvu in res se govori, da vlada zmanjša stalno vojsko, ako dovolite v to Avstrija in Nemčija. Ker je Italija z njima v zvezi, mora se ona ozirati na njune želje.

Francija. Državni zbor že ima svojega predsednika in sicer Periera, ki je dobil 333 glasov, njegov nasprotnik pa je dobil samo 108 glasov. Če sodimo po tem glasovanju, je večina za vlado izdatna in bode delovanje vlade lahko, ker se ji ni bati, da jo ovira manjšina. Na drugi strani pa se zatrjuje, da še vlada nima zanesljive večine in to je brž verjetniše.

Belgija. V Bruslju bili bi radi prihodnje leto imeli veliko razstavo, ali sedaj so se premislili ter so razstavo preložili na leto 1896.

Anglija. Kolikor se more posneti iz angleških listov, nagiba se vlada v novem času na stran Rusije in da-si na kako zvezo ni misliti med tema državama, vendar je že to veliko, da si niste nasproti. V Aziji jima po navadi nič ne hodi vkupaj ter ste si ondi radi v prepirih.

Nemčija. Katoliški prebivalci tožijo, da jih vlada

prezira ter ne nastavlja niti višjih katol. sodnikov, niti drugih uradnikov. Vse višje službe so v rokah lutrovec. Kako je pa pri nas vse drugače! — Socijalni demokratje so v saškem kraljestvu močni in ne bode dolgo, pa bodo njih poslanci v drž. zboru že v večini.

Rusija. Minister za zunanje zadeve, grof Giers, je toliko ozdravel, da začne zopet svoje delo. Ta je izkušen mož in ima zaupanje pri caru, a ne verjamemo, da gori za francosko republiko. — V sredozemskem morju kupi vlada otok Melos, da napravi na njem luko za svoje vojno brodovje.

Bolgarija. V sobranju, državnem zboru, se je razgovarjalo, bi-li ne kazalo, da se pripelje truplo raj. kneza Aleksandra v Bolgarijo ter ondi častno pokoplje. Do sklepa pa še niso prišli.

Srbija. V tej državi je kralj še mlad in še nima let; vsled tega delajo njegovi ministri, kar je njim ljubo. Kakor je podoba, pa so sedaj jako zavozili. Zoper našo državo so delali, Rusije pa si niso zagotovili in je torej država v hudih stiskah, da hoče celo druge države klicati na pomaganje.

Turčija. Odkar ima Rusija svoje vojno brodovje v sredozemskem morju, ima se sultan Abdul-Hamid v resnici bati hudih dnij. Celo lahko se mu zgodi, da stoji rusko brodovje pred njim, pred Carjim gradom ter mu reče: Sedaj z Bogom, turek, hajdi v Azijo! Nazaj te ni več treča.

Grecija. Novo ministerstvo je preklicalo pogodbo, katero je napravilo prejšnje ministerstvo z judi zavoljo posojila. Bilo bi po tej pogodbi preveč ostalo v žepih judovskih bankirjev.

Afrika. V Maroku so bile male bitke v unem tednu med domačo in španjsko vojsko. Zmage pa ni bilo na nobeni strani.

Amerika. Govorica se je raznesla po svetu, da je vodja ustaje, admiral Mello, vsklical unuka cesarja Pedro za cesarja v Braziliji. Tega pa ni storil in Dom Pedro — tako je ime tudi unuku — še je zmerom v Novem mestu pri Dunaju, v vojaškem učilišču. — Na obalah severne Amerike so imeli v unem tednu velike nevihte in je bilo vsled njih tudi precej škode. Tudi je nekaj ljudij prišlo v silni nevihti ob življenje.

Za poduk in kratek čas.

Zaupaj na Boga, ker on svojih ne zapusti!

(Črtica iz vojnega leta 1866, poslovenil Fr. Goričan.)

III.

Na dan vernih duš.

Zemeljskih skrbij Janezovi materi mi manjkalo, ko je še imela sina doma pri delu. Veliko bolj mučile so jo zdaj, ko je zgubila sina, edino pomoč in tolažbo v starosti. Najbolj jo je skrbelo, kdo bode obdeloval polje, da bode prirastlo potrebnega živeža. S strahom gledala je v prihodnost.

Dan vernih duš, kateri nas posebno spominja ljubljenih rajnih v večnosti, se bliža. Že dolgo je mislila Janezova mati na ta dan. Tudi ona se hoče v iskreni molitvi spominjati rajnega ljubljence. V srce jo boli, da se njegov grob ne nahaja na domačem pokopališču, da bi ga mogla z rožami okinčati in na njem opraviti pobožno molitev za rajnega. V srcu zbudi se ji želja, vsaj enkrat videti grob svojega sina. Ta želja bila je vedno močnejša; zmiraj bolj jo je vleklo v dalnji kraj na sinov grob, kljub starosti in slabosti.

Janezova mati sklenila je to željo spolniti, da bode pomirjeno njeno srcé. Na dan vernih duš bila je v Kraljevem gradu. Po dolgem popraševanju izve, kje so pokopani vojaki, ki so padli v boju. Preprost leseni križ označuje oni kraj. Ta kraj bil je za Janezovo mater svetí kraj. Tu počivajo njenega ljubega sina telesni ostanki; njegovo srce, kedaj polno ljubezni do matere, pridne in delavne roke; noge, katere so tisoč in tisoč stopinj storile iz ljubezni do matere; njegove ljubeznjive oči, ušesa, katera so tako rada poslušala prelepe nauke ljube matere. In vse to vzela je grozna smrt; da se spremeni v prah in pepel in na dan ustajenja prejme večno plačilo.

Pri tem križu mati milo joka in plaka za svojega tako rano zgubljenega sina. Dozdeva se nji, da je tukaj bliže njegove duše. Moli tako iskreno, da celo ne zapazi, da tudi druge osebe prihajajo h križu molit. Oh njej ni ljubšega, ne dražjega več na svetu, kakor ta grob in križ. Med molitvijo toži ljubemu Bogu svoj žalostni stan in zapuščenost. Spominja se sinove zadnje prošnje, naj zaupa v Boga, ker on njegovih ne zapusti; močno in trdno je bilo njeno zaupanje, vendar pa nji ni bilo pomagano; še le hujšal se je njen žalostni položaj od dne do dne. Zdaj se spomni tudi sinove obljube, da bode v nebesih za-njo prosil in molil. In pri vseh teh tolažilnih spominih neprenehoma joka, in z obema rokama oklepa se križa.

Nekdo ji položi roko na ramo. Ko se ona ogleda, vidi pred seboj čedno gospo v črnem oblačilu. »Zakaj«, vpraša gospa, »se tako jokate?« Zakaj bi se ne jokala, ko v tem grobu počiva moj sin, moja podpora in veselje mojega življenja! Va-nj sem stavila svoje upanje; on bi mi bil v moji starosti v tolažbo in pomoč. Pa ni se vrnil več iz vojske, in zategadelj je moja revščina priklopela do vrhunca.

»Dobra mati, zadela Vas je res grozna nesreča. Ljubi Bog Vas hudo skuša; pa pomislite, kolikim ljudem se enako godi. Tudi jaz sem udova; in dva moja sina katera sta cesarju in domovini služila, sta tu pokopana.« Pri teh besedah udrle so se gospej debele solze.

»Gospa, res ste tudi obžalovanja vredni, pa vendar niste tako nesrečni, kakor jaz. Živite lahko brez skrbi in lahko v miru pričakujete dneva, ko bode zopet z Vašimi ljubljenimi združeni. Kaj pa naj jaz rečem? Ne morem se na stare dni več sama preživiti in kaj čem sirota?«

Po dolgem izpraševanju izvedela je uljudna gospá od Janezove matere njen žalostni položaj. Ženica se nji je v srce vsmilila. Zato nji reče: Ne delajte si, mamica, več skrbij. Vaš sin imel je prav: zaupajte na Boga, ker on svojih ne zapusti. Ljubi Bog me je z zemeljskim premoženjem obilno obdaroval, pa tudi Vi od zdaj ne bode več sile trpeli. Pridite k meni v moj grad, jaz sem grofinja N., hočem skrbeti za Vas. Tam bodeva najine sine objokovali in skupaj za-nje molili.

Solze hvaležnosti stopijo v oči Janezovi materi. V tej gospej spoznala je božjo pomoč. Molila je zopet na sinovem grobu, v srcu polna hvale ljubemu Bogu, da je njeno zaupanje va-nj ji tako obilno poplačal. Bila je trdno prepričana, da »Bog svojih ne zapusti«.

Smešnica. Modri profesor pravi na višji dekliški šoli, da so moški možgani precej večji od ženskih. »Kaj torej sledi iz tega?«, povpraša jedno izmed učenk. »Da se pamet ne ravna po velikosti, temveč po kakovosti možganov«, odreže se mu ona.

Razne stvari.

(Drž. zbor.) Včeraj so imeli udje »kluba konservativcev« sejo na Dunaju. V tem klubu so tudi naši, slov. poslanci in je brž ta seja odločila, ali se ostanejo nadalje v tem klubu, doslej pa še o seji nimamo poročila.

(Okr. zastop.) Nj. veličanstvo svitli cesar je potrdil č. g. Franca Zdolšek, župnika pri Sv. Juriju ob Tabru, za načelnika v okr. zastopu na Vranskem.

(Odpoved.) Gosp. dr. Franc Jurtela, doslej namestnik dež. glavarja v Gradcu, se je odpovedal tej svoji časti.

(Šulverein.) Učiteljsko društvo v Mariboru je stopilo pri šulvereinu in südmarki v vrsto podpornih udov. No svet se zavoljo tega še sicer ne podré, vendar pa nam to kaže, da imajo v Mariboru nemški učitelji preveč — denarja.

(Deželni poslanec) za Celje in tov. bode dr. Em. Wokaun, pristav ces. kr. okr. sodnije v Celju. Za-nj je glasovalo v celem 552, za dr. Jurija Hrašovec, odvetnika v Celju, pa 329 volilcev. Ni treba, da še posebej omenimo, da so odločili tudi pri tej volitvi c. kr. uradniki v Celju.

(Bralno društvo) v Sevnici priredi v nedeljo v prostorih Fr. Simončiča veselico. Pri njej nastopi tudi pevski zbor slov. čitalnice v Brežicah.

(Vinorejstvo.) Deželni odbor v Gradcu kupi iz c. kr. trsovnice na Borlu ameriških trsov za 8750 fl. ter jih razdeli med kmetovalce 350.000 cepljenih, 250.000 pa cepljenih.

(Trtna ušica.) V naši državi 152.799 ha vinogradov in teh je bilo do konca 1893 okuženih že 36.420 ha.

(Umrli) je v nedeljo, dne 19. novembra dr. Edmund Langer, odvetnik v Celju. Pokojnik je bil sicer Nemeč, pa zmeren in torej tudi pri Slovencih v spoštovanju.

(Veliki koncert) napravi mešani tamburaški zbor »Celjskega sokola« in ob enem javno telovadbo v nedeljo, dne 26. novembra 1893 v vséh prostorih gostilne »pri zelenem travniku« (»zur grünen Wiese«) v Celji. Tamburaške točke izvaja šest dam in devet gospodov. Začetek ob polu 8. uri zvečer. Vstop dovoljen brez vabila. — Vstopnina za osebo brez izjeme 50 kr. Na prav mnogobrojno udeležbo vabi najuljudnejše odbor.

(Vstrelil) je dne 15. novembra Ferdo Požegar, viničar v Grabonošah, kočarja Jurija Holca in je dne 17. novembra sam prišel k c. kr. okr. sodnji v Radgoni ter ji je naznanil svoje zločinstvo. Se ve, da je ostal pod ključ.

(Volilo.) Dijaški kuhinji v Mariboru je volil rajni g. Rupert Šuta, dekan v Zavrčah, 30 in rajna Marija Škofič, posestnica v Sp. Partinu v Slov. goricah, 5 gld.

(Tatvina.) V nedeljo, dne 12. novembra je prišel tuj človek v župnišče pri Veliki nedelji med drugim sv. opravilom ter je g. župniku odnesel 50 gold. iz pisalnice.

(V Dravo) je skočil v torek proti večeru v Mariboru prileten uradnik iz Dunaja, vendar ga je pogumni mladenič F. Caf še potegnil pri mostu južne železnice iz valov in nato so ga odnesli v dež. bolnišnico. Mož bode ostal pri življenju.

(Nemška zmaga.) Gosp. Julij Rakuš, načelnik »nemškega društva« v Celju, je tako vesel zmage dr. Wokauna, da pripisuje v svoji »vahti« to zmago najbolj kar sebi in svojemu društvu. Po krivici, kajti zmagali so le nemški uradniki v Celju. To kaže število volilcev, ki so bili za nemškega kandidata. Kjer je več uradnikov, tam je za-nj tudi več glasov; kjer pa uradnikov ni, tam tudi nemških volilcev ni. Naši trgi v Savinjski dolini so se, kakor vselej, tudi pri tej volitvi držali vse hvale vredno.

(Povodenj.) Vsled dežja je stopila Savinja pri Celju čez bregove in je tudi preplavila mestno šetališče, kvara pa ni napravila.

(Sejem.) Zadnjo soboto je bilo že meso in špeh od 218 svinj na trgu v Mariboru, na železnici se ga je odpeljalo 2041 kg. Krompirja, zelja in čebula je bilo 102 voz, cena je bila nizka.

(Govorica.) V nekaterih listih se bere govorica, da se o božiču zaroči nadvojvoda Franc Ferdinand s cesaričinjo udovo Štefanijo. Cesaričinja je rojena dne 21. maja 1864, nadvojvoda pa dne 18. decembra 1863.

(Znamenje.) Na mostu čez Dravo v Ptujju je bil do letos velik leseni križ, letos pa so most popravljali. Doslej pa še križa niso spravili na staro mesto, da-si se je delo sicer že dovršilo.

(Velik pes.) Na razstavi v Londonu je bil letos pes-bernardinec, ki je velik 1 m 10 cm, tehta pa 247 kl. Prodal ga je njegov gospodar za 19.000 dolarjev ali 38.000 gld. nekemu Amerikancu.

(Nesreča.) V Santandru na Španjskem se je pripetila velika nesreča. V luko je priplula ladija, ki je imela 20 zabojev dinamita; na ladiji pa je začelo goriti. Kmalu se je unel dinamit ter je razneslo ladijo, mornarji pa so v zrak sfrčali, kakor perje v vetru. Nad 300 ljudi je prišlo ob življenje.

(Hrastovo listje.) Nemci in nemškutarji devajo si radi hrastovo listje za klobuke in tovnej so turnarji v Celju ga hoteli dati tudi na grob dr. Necker-manna. Ali »Vahta« je prinesla vest, da jim je pozeblo in ga torej niso djali na grob. Mi smo k temu pristavili: »Kaka škoda!« In ti besedi ste našo tovarišico v poštnih ulicah tako vjezili, da kar bije okoli sebe po »kalinih«, ki njej blodijo po glavi.

(Samomor.) Gledé na poročilo naše o vojaku, ki je v Celju padel z vojašnice in vsled ran umrl, piše se nam, da ni sam rad skočil z vojašnice, ampak je padel, da-si ni znano, kako je to prišlo. Po takem bi on tedaj ne bil samomorilec.

Loterijske številke.

Dunaj 18. novembra 1893: 90, 19, 80, 39, 6
Gradec » » 38, 35, 50, 1, 4

V najem se dobita pri Sv. Petru tik velike ceste in blizu cerkve dve lepi hiši, klet in prostor za drva itd. Za kakega rokodelca, kakor tudi za gospode umirovljence prav zdravi in pripravi kraj. Na tanko se poizve pri Jožefu Lorberju pri Sv. Petri pri Mariboru. 3—3.

Iščemo za neko Pohorsko kape-lico stare orglje z ročjem 6—8 spremenov, nožje 2—3 spremene.

Framski župnik.

Kneipp-ova sladna kava

je edino prava v rdečih štirivoglatih zavitkih s podobo župnikovo in trdko

Bratje Oelz, Bregenz.

V take kraje, kjer se naši pridelki ne dobivajo, razpošiljamo cenó poštne zavitke po gld. 2-10. 12—15

1200 smrekovih rant,

še boljše **macsnove** za hmelj; od 6 metrov naprej dolgih, želi kupiti **Anton Koren**, kmet v **Petrovčah** (Pletrovič pri Celji.) 1-2

Kovačija,

na prav dobrem mestu blizu **Ptuja**, ki ima dovolj prostornega poslopja za kolarja ter sedlarja, se takoj po vrednosti prodaja. Natančneje se poizvje pri **Weinhardu** v **Dornavi**, pošta **Ptuj**. 2-3

Najbolj po ceni se kupujejo:

najboljši molitveniki, šolske knjige, pisalne in šolske reči, izvrsten konceptni in pisalni papir, vsakovrstni zavitki, pisani papir, svileni papir v 65 barvah, najboljše karte.

Tiskovine za odvetnike in bilježnike, šole in občinske urade, trgovce itd.

A. PLATZER,

poprej **Edvard Ferline**,
gospodske ulice št. 3 v **Mariboru**.

Knjigovezarska dela se točno in takoj po ceni izvršujejo.

Da ne bode nobena pomota, prosim, da na tanjko pazite na mojo trdko. 40

Najboljše sredstvo

zoper
kašelj in
hripavost

in vse druge obolenosti
dihalnega aparata so

antikataralne

katranove pastile

lekarja **G. Piccoli-ja** v **Ljubljani**.

Te pastile, izredno omehčujoče, priporočati se morajo posebno onim, katerih dolžnosti in opravi tujajo čist, čil in krepak glas, kakor n. pr. pridigarjem, učiteljem, pevcem itd. Cena eni škatljici 25 novc. Vunanja naročila se točno proti povzetju zneska razpošiljajo. 10-12

Prodaja v **Mariboru**: lekar **Bankalari**, v **Ptjuju**: **Behrbalk**, v **Celji**: **Kupferschmied**.

Zaloga mizarskega in pravoskega pohištva

Konrada Wölflinga

Maribor, gospodske ulice št. 28

priporoča bogato asortirano zalogo žleбенega in narezanega pohištva za spalnice, postrežnih miz, miz za salone, pisarnih in napravnih miz, kakor tudi raznih

tapetovanih garnitur za salone, divanov, balzakov, otoman, sof, kanapejev, naslanjačev, posteljnih vložkov in žimnic.

Tudi vsakovrstnih ptujedeželskih in domačih

zrcal in podob

vsake sorte s čednim okvirjem, pozlačenim in črnim, kurnis in roset

po najnižji ceni.

Na zahtevanje razpošiljajo se ilustrovani ceniki brezplačno in franko. 19-20

KONJAK.

Ta iz mojega močnega planinskega vina pripravljena francoska žganica je sredstvo, ki duh in telo okrepa. Pri protinu, trganji v udih, ohromenji, reumatizmu in ranah, tolaži čudovito bolečine.

1 steklenica gold. 1-20. Stari konjak je za bolnike na želodci in stare ljudi zares oživljajoče sredstvo. 1 steklenica gld. 1-50. Ako se naročijo 4 steklenice se s zabojem vred franco dopošiljajo. Dobi se le direktno pri **Benediktu Hertl**, graščaku na graščini **Golič** pri **Konjicah**, Štajarsko. 1-52

Važno za kmetovalce!

Kot pooblaščenec trdke **Ig. Heller** na **Dunaji**, prodajam vsakovrstne stroje za kmetovalce po najnižji ceni, dajam stroje na poskušnjo in plačile na obroke. Kdor želi kakšen stroj, naj se pismeno ali ustmeno do mene obrne.

Anton Cilenšek,

2-2 v **Gotovljah**, pošta **Žalec**.

Zanesljivim osobam,

ki so zmožne pisave, ponuja se z novim letom 1894 pri velikem, jako razširjenem zavodu dober zaslužek.

Vprašanja pošiljajo naj se v zaprtih pismih z napisom „zanesljivost“ uredništvu tega lista. 1-3

Potrebno za hišo in pisarno.

V tiskarni sv. Cirila v **Mariboru**
je ravnokar izšel in se dobi

Slovenski koledar 1894.

za na steno.
Cena 16 kr., po pošti 2 kr. več.

Tiskan v treh barvah!

Tiskarna sv. Cirila

priporoča naslednje knjige:

1. „**Žalostna mati Božja**“, spisal **Fr. Bezjak**, župnik pri **Sv. Marku**, 6. natis. Obsega pouk o čiščenju žal. matere Božje, pobožnost sedem petkov v čast žal. materi Božji, razne molitve in pobožnosti za god sedem žalosti Marije Device, zbirko molitev za očitno in domačo službo Božjo in precejšnje število svetih pesmij. Ta posebno za sveti postni čas primerna knjiga stane

vezana v polusnje gld. — 70
„ z zlatim obrezkom „ — 80
„ v usnje z zlatim obrezkom „ 1-40

2. „**Družbine bukvice za dekleta**“, spisal **Jožef Rozman**, pokojni Konjiški nadžupnik, 12. natis; namenjene v prvi vrsti dekletom Križevske družbe, pa tudi vsem dekletom sploh jako koristne, veljajo

vezane v usnje z barvanim obrezkom gld. 1-30
„ „ rudečim „ „ 1-40
„ „ zlatim „ „ 1-60

Po poštnem povzetju 10 kr. več.

3. „**Duhovni Vrtec**“, 5. natis, priporočanja vredna molitvena knjiga, posebno za mladino, stane

v usnje vezan z zlatim obrezkom gld. — 85
„ s kopčo „ — 95

4. „**Sveto opravilo**“, spisal **Anton Slomšek**, nekdanji viši ogleda šol, 5. pomnoženi natis; namenjeno šolarjem viših razredov, velja

vezano gld. — 35
„ v polusnje z zlatim obrezkom „ — 50
„ v usnje z zlatim obrezkom „ — 60

5. „**Ključek nebeški**“, spisal **Ivan Skuhala**, dekan v **Ljutomeru**, za šolarje nižih razredov, velja

vezan gld. — 30
„ v polusnje z zlatim obrezkom „ — 40
„ v usnje „ — 50

6. „**Bukve božje v naravi**“, podomačil **P. Hrisogon Majar**, stane 20 kr.

7. „**Božič**“ pridnim otrokom, spisal **Alojzij Vakaj**, stane 15 kr.

8. „**Svete pesmi za šolarje**“, vezane 10 kr.

9. „**Zbirka narodnih pesmij**“ I. snopič 10 kr.

10. „ „ II. snopič 10 kr.

11. „**Ženitovanje**“ 15 kr.